

UZNESENIE

JUDr. Milan Chovanec	
- 8. 04. 2026	
Číslo	Počet strán

Okresný súd Žilina v spore **žalobcov: 1/ Ing. Štefan Mrenka**, narodený 17. marca 1967, bytom Kysucký Lieskovec 334, Kysucký Lieskovec, *právne zastúpený: Advokátska kancelária CIMRÁK s.r.o., so sídlom Štefánikova 7, Nitra, IČO: 36 868 876, 2/ SteMar, s.r.o., so sídlom Kysucký Lieskovec 334, Kysucký Lieskovec, IČO: 45 403 961, proti žalovanému: Obec Nesluša*, so sídlom Nesluša 978, Nesluša, IČO: 00 314 137, *právne zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Milan Chovanec s.r.o., so sídlom Vojtecha Tvrdého 17, Žilina, IČO: 36 436 640*, o žalobe na obnovu konania, takto

r o z h o d o l :

I. Žalobca v rade 1/ **j e p o v i n n ý** nahradiť žalovanému **trovy dovolacieho konania** pozostávajúce z trov právneho zastúpenia vo výške **146,80 eur**, všetko v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia, na účet právneho zástupcu žalovaného.

O d ô v o d n e n i e

1. Žalobou na obnovu konania doručenou Okresnému súdu Žilina dňa 17.06.2022 sa pôvodne žalobca v rade 1/ domáhal, aby súd povolil obnovu konania vedeného na Okresnom súde Žilina pod sp.zn. 19Cb/74/2014 a po povolení obnovy konania aby vydal rozsudok, ktorým uloží žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 380.974,98 eur s úrokom z omeškania 9% ročne z tejto sumy od 04.11.2009 do zaplatenia a náhradu trov konania v rozsahu 100%.

2. Žalobca v rade 1/ zároveň z dôvodu právnej istoty pre naplnenie požiadavky vymedzenej v § 400 CSP navrhol, aby súd pripustil vstup ďalšieho subjektu na strane žalobcu obchodnej spoločnosti SteMar, s.r.o. ako žalobcu v rade 2/. Uznesením č.k. 38Cb/53/2022-138 zo dňa 24. januára 2023 súd pripustil, aby do konania ako žalobca v rade 2/ pristúpila spoločnosť SteMar, s.r.o., so sídlom Kysucký Lieskovec 334, 023 34 Kysucký Lieskovec, IČO: 45 403 961.

3. Okresný súd Žilina uznesením č.k. 38Cb/53/2022-217 zo dňa 20.10.2023, právoplatným dňa 10.04.2024 v spojení s uznesením Krajského súdu Banská Bystrica č.k. 41Cob/149/2023-267 zo dňa 14.02.2024, súd v I. výroku žalobu žalobcov v rade 1/ a 2/ na obnovu konania vedeného na Okresnom súde Žilina pod sp.zn. 19Cb/74/2014 odmietol, v II. výroku súd priznal žalovanému nárok na náhradu trov konania voči žalobcom v rade 1/ a 2/, a to spoločne a nerozdielne, v rozsahu 100%.

4. Proti predmetnému uzneseniu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca v rade 1/.

5. Krajský súd v Banskej Bystrici rozhodol uznesením č. k. 41Cob/149/2023-267 zo dňa 14.02.2024 tak, že uznesenie Okresného súdu Žilina sp. zn. 38Cb/53/2022-217 zo dňa 20.10.2023 v napadnutej časti potvrdil (I. výrok). V II. výroku súd priznal žalovanému voči žalobcovi v rade 1/ nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%. Predmetné uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 10.04.2024.

6. Žalobca v rade 2/ bol dňa 12.04.2024 ex offo vymazaný z obchodného registra resp. došlo k jeho zániku bez právneho nástupcu.

7. Proti rozhodnutiu Krajského súdu v Banskej Bystrici podal v zákonom stanovenej lehote žalobca v rade 1/ dovolanie.

8. Najvyšší súd Slovenskej republiky o podanom dovolaní rozhodol uznesením č.k. 3Obdo/43/2024-367 zo dňa 28.01.2026 tak, že I. výrokom dovolanie žalobcu v rade 1/ odmietol a v II. výroku priznal žalovanému voči žalobcovi v rade 1/ nárok na náhradu trov dovolacieho konania. Predmetné uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 17.02.2026.

9. *Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.*

10. *Podľa § 262 ods. 1 a 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v lehote do 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.*

11. *Podľa § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.*

12. *Podľa § 11 ods. 1 písm. a) vyhlášky č. 655/2004 Z.z., o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, (ďalej len „vyhláška“), Základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby je jedna trinástina výpočtového základu, ak*
a) nie je možné vyjadriť hodnotu veci alebo práva v peniazoch.

13. *Podľa § 18 ods. 3 vyhlášky, ak je advokát platiteľom dane z pridanej hodnoty, zvyšuje sa odmena a náhrady podľa tejto vyhlášky o daň z pridanej hodnoty, ktorú je advokát*

povinný platiť podľa osobitného predpisu.

14. Žalovaný si podaním zo dňa 26.02.2026 uplatnil v dovolacom konaní trovy za 2 úkony právnej služby, v celkovej výške 2.945,16 eur.

15. Súdny úradník súdu prvej inštancie v súlade s § 262 ods. 2 CSP rozhoduje týmto uznesením o výške trov dovolacieho konania. Súd primárne preskúmal nárok žalovaného na náhradu trov dovolacieho konania a priznal žalovanému voči žalobcovi v rade 1/ náhradu trov právneho zastúpenia v súlade s vyhláškou Ministerstva spravodlivosti SR č. 655/2004 Z.z., o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, (ďalej len „vyhláška“):

1/ úkon právnej služby: písomné podanie na súd - vyjadrenie k dovolaniu žalobcu zo dňa 16.09.2024 podľa ustanovenia § 13a ods. 1 písm. c) v nadväznosti na ustanovenie § 11 ods. 1 písm. a) vyhl. predstavuje sumu 105,62 eur + režijný paušál podľa ustanovenia § 16 ods. 3 vyhl. vo výške 13,73 eur = 119,35 eur + 23% DPH vo výške 27,45 eur = 146,80 eur (100 %).

16. Trovy dovolacieho konania spolu predstavujú sumu vo výške **146,80 eur (100%)**

17. Nakoľko žalovaný bol voči žalobcovi v rade 1/ v dovolacom konaní úspešný v rozsahu 100 %, pričom súd mal zo súdneho spisu 1 úkon právnej služby právneho zástupcu žalovaného riadne preukázaný ako účelný, súd priznal žalovanému trovy konania za 1 úkon právnej služby v dovolacom konaní v rozsahu 100% tak ako je uvedené v I. výroku tohto uznesenia.

18. Nakoľko je v zmysle zoznamu daňových subjektov registrovaných pre DPH právny zástupca žalovaného platcom DPH, v zmysle § 18 ods. 3 vyhlášky mu prináleží aj zvýšenie odmeny o daň z pridanej hodnoty, ktorú je advokát povinný platiť podľa osobitného predpisu. Pri zmene sadzby DPH pri právnych službách je relevantná pre všetky úkony tá, ktorá je platná a účinná v čase ukončenia právnej služby. T.j. v tomto prípade v roku 2026.

Podľa ust. § 19 ods. 2 zákona č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty platí nasledovné: „Daňová povinnosť vzniká dňom dodania služby.“ V prípade súdneho konania je služba poskytnutá až momentom ukončenia poskytovania právnych služieb, resp. momentom skončenia právneho zastúpenia. To znamená momentom právoplatného skončenia súdneho konania. Ak teda bolo konanie právoplatne skončené v roku 2026, s ohľadom na príslušné ustanovenia zákona o dani z pridanej hodnoty sa právna služba považuje za dodanú v roku 2026.

Keďže od roku 2025 a v roku 2026 je platná DPH vo výške 23 %, táto sadzba sa potom uplatní na všetky úkony právnej služby, ktoré sa v danej veci uskutočnili. Z daňového hľadiska sa budú tieto považovať za uskutočnené až momentom právoplatného skončenia súdneho konania, resp. v tomto prípade rozhodnutia dovolacieho súdu.

DPH nepredstavuje príjem právneho zástupcu alebo samotného žalovaného, ale ide o príjem štátu, ktorý sú mu títo povinní odvieť, a to v sadzbe 23 % aj za úkony uskutočnené pred rokom 2025.

19. Pre úplnosť odôvodnenia **súd uvádza, že sa nestotožňuje s určením základnej sadzby tarifnej odmeny zo strany právneho zástupcu žalovaného.** Právny zástupca

vychádzal z hodnoty predmetu pôvodného konania, a síce zo sumy 380.974,98 eur, ktorého sa žalobcovia žalobou v tomto konaní domáhali povolenia obnovy. Predmetom tohto konania ale nebola istina uplatnená v inom konaní. Predmetom konania bolo povolenie obnovy konania o zaplatenie 380.974,98 eur. Súd teda v tomto konaní skúmal, či sú splnené podmienky prípustnosti žaloby na obnovu konania v zmysle § 397 a nasledujúce CSP, pričom konanie skončilo odmietnutím žaloby na obnovu konania postupom podľa § 413 CSP.

Súd v tomto smere odkazuje aj na samotný spisový materiál, z ktorého jednoznačne vyplýva, že právny zástupca žalovaného si rovnakým spôsobom už vyčíslil náhradu trov konania pred súdom prvej a druhej inštancie, pričom sudkyňa súdu prvej inštancie na základe sťažnosti žalobcu v rade 1/ skonštatovala, že vyčíslenie základnej sadzby tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby zo strany právneho zástupcu žalovaného, nepovažuje za správny. V tomto smere súd odkazuje na uznesenie súdu prvej inštancie č.k. 38Cb/53/2022-324 zo dňa 26.07.2024, konkrétne bod 17. odôvodnenia v ktorom súd skonštatoval, že : „*Tarifnú hodnotu veci resp. hodnotu predmetu pôvodného konania, povolenia obnovy ktorého sa žalobcovia v rade 1/ a 2/ domáhali, však nemožno stotožniť s tarifnou hodnotou veci v konaní o žalobe na obnovu konania. Konanie o žalobe na obnovu konania nie je konaním, v ktorom by sa meritorne rozhodovalo o hmotno-právnom nároku niektorej strany konania, v tomto prípade o nároku žalobcov v rade 1/ a 2/ na zaplatenie sumy 380.974,98 eur s prísľušenstvom. V konaní o žalobe na obnovu konania súd neposudzuje hmotno-právny nárok žalobcu resp. hmotno-právnu obranu žalovaného ale skúma, či sú splnené podmienky prípustnosti žaloby na obnovu konania v zmysle ustanovenia § 397 a nasledujúce CSP, tak z hľadiska formy rozhodnutia, ktorým bolo pôvodné konanie právoplatne skončené, ako aj z hľadiska naplnenia niektorého z dôvodov pre obnovu konania v zmysle ustanovenia § 397 CSP, na základe ktorého posúdenia súd následne rozhoduje o tom, či obnovu konania povolí alebo zamietne.*“

Nakoľko predmetom dovolacieho konania bolo rozhodnutie odvolacieho súdu, a teda rovnako problematika obnovy konania, súd nevidí dôvod, odchýliť sa od právneho názoru sudkyne súdu prvej inštancie a určovať výšku základnej sadzby tarifnej odmeny odlišne. Súd má teda za to, že v tomto konkrétnom prípade nie je možné vyjadriť hodnotu predmetu konania v peniazoch, pričom podľa názoru súdu rozhodujúcim kritériom, či je možné vyjadriť hodnotu predmetu konania v peniazoch alebo nie, sú reálne dôsledky, resp. účinky súdneho rozhodnutia v právnej sfére sporovej strany. Keby boli žalobcovia v rade 1/ a 2/ v tomto konaní úspešní, neznamenalo by to predsa, že žalovaný by bol povinný žalobcom zaplatiť istinu vo výške 380.974,98 eur. Táto problematika by bola predmetom až obnoveného konania.

Na základe vyššie uvedeného preto súd vychádzal pri určení základnej sadzby tarifnej odmeny z neurčitku, a to v súlade s § 11 ods. 1 písm. a) Vyhlášky.

20. Súd žalovanému nepriznal náhradu trov právneho zastúpenia za úkon právnej služby - prevzatie a príprava zastúpenia zo dňa 16.09.2024, a to s poukazom na ustanovenie § 251 CSP, v zmysle ktorého trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

Žalovaný datuje tento úkon (prevzatie a prípravu zastúpenia) odo dňa 16.09.2024, teda od momentu jeho reakcie na výzvu súdu, resp. možnosť vyjadriť sa k dovolaniu, ktoré žalobca v rade 1/ podal. Súd rozumie, že podaním dovolania začína konanie o mimoriadnom opravnom prostriedku, po právoplatnom rozhodnutí odvolacieho súdu, avšak súd na tomto mieste poukazuje na skutočnosť, že trovy za tento úkon boli právnenému zástupcovi žalovaného

priznané v plnej výške uznesením č.k. 38Cb/53/2022-324 zo dňa 26.07.2024, právoplatným dňa 02.08.2024. Vyplýva to z odôvodnenia predmetného uznesenia, konkrétne z bodu 18. odôvodnenia. Súd teda nevidí dôvod, prečo si právny zástupca žalovaného nárokuje v rámci vyčíslenia trov právneho zastúpenia trovy za tento úkon právnej služby duplicitne.

Právny zástupca žalovaného svojho klienta zastupoval tak v konaní pred súdom prvej inštancie, ako aj v odvolacom konaní. So sporom bol teda náležite oboznámený.

Z ustanovenia § 13a ods. 1 písm. a) Vyhľadávky vyplýva, že odmena vo výške základnej sadzby tarifnej odmeny patrí účastníkovi za prevzatie a prípravu zastúpenia advokátom. Z povahy daného úkonu je zrejmé, že ten istý právny zástupca môže prevziať zastúpenie toho istého účastníka konania v tej istej veci len raz. Konanie o opravnom prostriedku na súde vyššej inštancie je v zásade konanie o veci s totožným skutkovým a právnym stavom (súd zdôrazňuje, že dovolací súd dovolanie žalobcu v rade 1/ odmietol), pričom v prípade, ak ten istý právny zástupca už raz prevzal a pripravil zastúpenie účastníka konania pred súdom nižšie inštancie, len zo samotnej skutočnosti podania opravného prostriedku nemožno vyvodiť účelnosť ďalšieho úkonu právnej služby spočívajúceho v prevzatí a príprave veci na účely zastupovania v konaní o opravnom prostriedku. Uvedený záver potvrdzuje aj konštantná rozhodovacia prax Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ktorý v obdobných prípadoch nepriznával účastníkovi konania náhradu za požadovaný úkon právnej služby „prevzatie a príprava zastúpenia“ (napr. *Uznesenie č. k. 6 Cdo 125/2011 zo dňa 20. decembra 2011, Uznesenie č. k. 6 Cdo 248/2012 zo dňa 15. apríla 2013, Uznesenie č. k. 7 Cdo 116/2013 zo dňa 14. mája 2014*).

P o u č e n i e :

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na Okresnom súde Žilina.

V sťažnosti sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému uzneseniu smeruje, v čom sa postup alebo uznesenie súdu považuje za nesprávne a čoho sa sťažovateľ domáha.

Sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na súde, ktorý napadnuté uznesenie vydal. O sťažnosti rozhoduje súd prvej inštancie spravidla bez nariadenia pojednávania. Ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne. Ak je sťažnosť dôvodná, súd napadnuté uznesenie zruší alebo zmení; v prípade zrušenia uznesenia je súdny úradník viazaný právnym názorom súdu.

V Žiline dňa 7. apríla 2026

Mgr. Martina Bartková
vyššia súdna úradníčka